

kan opløses. Hvis man maatte mene, at hverken Folketingsvalget eller Landstingsvalget i 1924 drejede sig om Afrustningsspørgsmaalet, saa har vi fra vor Side jo i øvrigt erklæret os villige til at lade Afrustningsforslagets Gennemførelse være afhængig af, om det godkendes ved en Folkeafstemning, og Venstre kan saaledes ikke undskylde sig med, at de ikke kan faa en klar Tilkendegivelse af, hvad Vælgerne vil.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at han havde læst en Udtalelse af mig om, at jeg i en given Situation, hvis Fjenden skulde falde ind i Landet, selv vilde tage Bøssen paa Nakken. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har denne Udtalelse, jeg har i hvert Fald aldrig brugt den eller nogen lignende. Jeg ved ganske vist, at der ved et Møde her i København kom en Referent, da jeg var færdig med at tale, og han spurgte saa en anden om, hvad jeg havde sagt, og fremkom derefter med et ganske vidunderligt Referat af min Tale. Men jeg vil her sige, hvad jeg har sagt ved dette Møde — det er omtrent det samme, som jeg har sagt ved mange andre Møder, saa jeg kan sige det næsten ordret. Jeg sagde: Hvis der i Danmarks Nærhed udbryder en Krig, saa er Danmark ved at have tiltraadt Haager-Konventionen forpligtet til at bruge de Midler, hvorover det raader, for at søge at hindre Neutralitetskrænkelser. Her er ikke Tale om, at Fjenden bryder ind i Landet, men her er Tale om at søge at hindre Neutralitetskrænkelser, og vi er forpligtede til at *bruge* den Militærordning, vi har, men vi er ikke forpligtede til at *opretholde* en Militærordning som den, vi har. Det er noget ganske andet end det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde prøve paa at lægge mig i Munden (N. Neergaard: Jeg har altsaa set det et Sted). Det ærede Medlem siger, at hans Udtalelse var bygget paa et Referat, men naar det ærede Medlem nu hører, hvordan dette Referat er fremkommet, vil han sikkert forstaa mig rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at Socialdemokraterne i Stedet for aabent at vise, hvad de vilde, søgte at udhule og ødelægge. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem vil have, at vi skal bære os ad? Han er vanskelig at gøre tilpas. Naar vi stiller Forslag om Afrustning, som ikke er til at misforstaa — jeg kan da ikke tænke mig, at det ærede Medlem kan misforstaa det — saa bebrejder han os, at vi tilslører, hvad vi vil, og søger at udhule. Vi stillede et Forslag om Afrustning, som jeg synes var saa temmelig let forstaaeligt,

og da vi havde stillet dette Forslag, foreslog vi at vente med visse Bevillinger, vente med visse Anskaffelser, indtil vi saa Resultatet deraf. Det forekommer mig, at denne Fremgangsmaade kan i hvert Tilfælde ikke kritiseres fra Formens Side, vi kunde vanskeligt bære os mere aabent ad, end vi har gjort i dette Tilfælde. Jeg vil endnu en Gang henstille til Partiet Venstre at vedstaa deres gamle Udtalelser: naar det drejer sig om en Sag, hvor man kræver, at Danmarks Ungdom skal paatage sig en Militærtjeneste, der kan fordrø Livet som Indsats, saa skal der staa en Folkevillie bagved. Det kan ikke nytte, at man pukker paa eller holder sig til et Landsting — det har Venstre ogsaa stadig, medens de var i Opposition mod det konservative Folkeparti, hævdet —, der maa det være Folketinget, der er det bestemende; naar vi, skønt vi ellers holder paa Friheden paa alle Omraader, tvinger Danmarks Ungdom til at være Soldater, saa skal der staa en Folkevillie bagved. Naar derfor Venstres Ordfører her har bebudet, at man i Landstinget vil benytte sig af sin forfatningsmæssige Ret til at stemme disse Ændringsforslag ned, saa betyder det, at Venstre her, som paa saa mange andre Omraader, er gaaet over til det konservative Partis Opfattelse, at nu er det ikke længere Folketinget, der skal raade i dette Spørgsmaal, nu har man et Landsting at falde tilbage paa, og dette Landsting lader man være afgørende og bestemmende med Hensyn til Militærspørgsmaalet.

Jeg anbefaler hermed de af mig stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Brorsen: Maa jeg med Hensyn til de sidste Udtalelser, der faldt fra den højtærede Forsvarsminister, om, at naar de unge Mænd skulde sætte Livet ind, skulde der staa en Folkevillie bagved, sige, at vi mener ogsaa, at der staa en Folkevillie bag det Forslag, vi fik gennemført i 1922. Jeg har udviklet, at det Spørgsmaal var i langt mindre Grad fremme ved Folketingsvalget i 1924 end mange andre, som jeg fik Lejlighed til at nævne. I al Almindelighed vil jeg sige, at der jo paa alle Omraader er stor Forskel paa det Forslag, som Forsvarsministeren har fremsat, og som vi behandler i Udvalget, og det Forslag, som vi fik gennemført i 1922, bl. a. den, at vi mener, at saa længe vi skal have et Hærvæsen her i Danmark, skal alle rige Mænds Sønner og alle fattige Mænds Sønner have den samme *Pligt* til at møde, men den højtærede Forsvarsminister, Regeringen, Socialdemokra-